

กระบวนการยุติธรรมเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการบริหารงานของประเทศ ซึ่งเป็นจักรกลในการสร้างความสงบสุขและเรียบร้อยให้บังเกิดขึ้นภายในสังคม และในรัฐธรรมนูญของประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการบัญญัติถึงหลักการและแนวทางการดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรมว่า

รัฐต้องดูแลให้มีการบังคับใช้กฎหมาย อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมอย่างเสมอภาค โดยจะต้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและอำนาจอธิปไตยของประชาชนให้เท่าเทียมกัน ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ถือได้ว่าเป็นจุดหักเหที่สำคัญในการพัฒนางานด้านกระบวนการยุติธรรม โดยได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของกระทรวงยุติธรรมให้แยกเป็นอิสระจากศาลยุติธรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้วยการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐ รวมทั้งมีการปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคง เพิ่มมากขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 หมวด 14 กระทรวงยุติธรรมมาตรา 32 บัญญัติให้กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างและอำนาจอธิปไตยในสังคมและราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงยุติธรรม และมาตรา 33 บัญญัติให้กระทรวงยุติธรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ (1) สำนักงานรัฐมนตรี (2) สำนักงานปลัดกระทรวง (3) กรมคุมประพฤติ (4) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (5) กรมบังคับคดี (6) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (7) กรมราชทัณฑ์ (8) กรมสอบสวนคดีพิเศษ (9) สำนักงานกิจการยุติธรรม (10) สถาบัน นิติวิทยาศาสตร์ ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี (11) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหมวด 21 ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง มาตรา 46 บัญญัติให้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และสำนักงานอัยการสูงสุด มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ศส.บ. มรณ.สวนสุนันทา, ศส.ม. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นักจัดการงานทั่วไป สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 5 แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม มาตรา 81 บัญญัติว่า รัฐต้องดำเนินการตาม แนวนโยบายด้านกฎหมาย และการยุติธรรม คือ (1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง ส่งเสริม การให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการ และงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วม ในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย (2) ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้น จากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อย่างเท่าเทียมกัน (3) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กร เพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟัง ความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย (4) จัดให้มีกฎหมาย เพื่อจัดตั้งองค์กร เพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนา การดำเนินงานของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม (5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงให้ครอบครัว

การปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ประกอบไปด้วยหน่วยงานและบุคลากร จากหลายฝ่าย ทั้งที่เป็น หน่วยงานของรัฐและเอกชน ในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและสังคมโดยรวม แต่ในปัจจุบันองค์กร และบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องมาจากปัญหา ด้านโครงสร้างของระบบงานยุติธรรมไทยที่ขาดความเชื่อมโยงอย่างเหมาะสม และปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง ของกระบวนการยุติธรรม คือ หน่วยงานที่มีภารกิจทางด้านงานยุติธรรม กระจัดกระจายอยู่ในความรับผิดชอบ ของต่างกระทรวง และกรม ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาแตกต่างกันทำให้ความร่วมมือ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดความเข้มแข็ง ไม่เชื่อมโยงและขาดระบบที่ดี โดยหน่วยงาน ยังยึดถือเป้าหมายขององค์กร ตนเองอย่างแข่งขันกันในลักษณะทำงานแบบในอาณาจักรของตนเอง

เป็นการสร้างกำแพงปิดกั้น การบูรณาการภารกิจระหว่างองค์กรให้มุ่งไปสู่เป้าหมาย โดยรวมของ กระบวนการยุติธรรม ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณของประเทศไม่เกิดประโยชน์สูงสุด การปฏิบัติงาน มีมาตรฐานที่แตกต่างกัน มีความไม่ไว้วางใจระหว่างองค์กรจนบางครั้งนำไปสู่ความขัดแย้งในการดำเนินการ โดยการพัฒนางานในการกิจของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมขาดทิศทางที่ชัดเจน คือ แต่ละหน่วยงาน ต่างก็มีแผนพัฒนาที่เป็นของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากขาดระบบการพัฒนายุทธศาสตร์ และแนวนโยบาย ยุติธรรมแห่งชาติให้สอดคล้อง กับสถานะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปการพัฒนากระบวนการยุติธรรมเท่าที่เป็นมา ในอดีต มุ่งไปที่การแก้ไขปัญหากระบวนย่อยที่ต่างดำเนินการไปตามที่เห็นสมควร โดยไม่มีนโยบายและยุทธศาสตร์ ชี้นำในภาพรวมที่ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจของกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งขาดหน่วยงานกลาง ที่ทำหน้าที่ในประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และขาดหน่วยงานกลาง ที่เป็นศูนย์กลางทางด้านสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติในการกิจของหน่วยงานต่าง ๆ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันในการอำนวยความสะดวก
ให้กับประชาชน จึงทำให้เกิดสภาพปัญหา ดังนี้

1. การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ไม่มีความเข้มแข็งและไม่เป็นไปอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้การสร้างความร่วมมือในการแก้ไข ปัญหาหรือการสนับสนุนการดำเนินงานระหว่างกันไม่อาจเป็นจริงได้ หน่วยงานยังยึดถือเป้าหมายขององค์กรตนเองอย่างแข็งขันกัน จนเป็นกำแพงปิดกั้นการบูรณาการภารกิจระหว่างองค์กรให้มุ่งไปสู่เป้าหมายโดยรวมของกระบวนการ
2. การพัฒนางานในภารกิจของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมขาดทิศทางที่ชัดเจน กล่าวคือ แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างก็มีแผนพัฒนาที่เป็นของตนเอง ทั้งนี้ เนื่องจากขาดระบบการพัฒนายุทธศาสตร์ และแนวนโยบายยุติธรรมแห่งชาติให้สอดคล้องกับ สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
3. ขาดหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณในภาพรวมของกระบวนการยุติธรรม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และเร่งรัดประเมินผลการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนกลยุทธ์และแผนงบประมาณ เพื่อมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายสูงสุดของกระบวนการยุติธรรม
4. ขาดหน่วยงานกลางที่เป็นศูนย์กลางด้านสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติงานในภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา และค้นหาประเด็นสำคัญในการศึกษา "มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม" และในการดำเนินการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม และเกิดการบูรณาการในภาพรวมของระบบงานยุติธรรม ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร การดำเนินงานร่วมกัน รวมถึงคิดค้นวิธีการพัฒนางานด้านกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เหตุผลในการเลือกทำการศึกษาศิษระในเรื่องนี้ เนื่องจากปัจจุบันผู้ศึกษาปฏิบัติงาน ณ สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาการ บริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ ประกอบกับผู้ศึกษามีความสนใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมทำให้มีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาศิษระในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ผลการ ศึกษาเป็นประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่าง มีทิศทางเดียวกัน โดยมีเป้าหมายสูงสุด ในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน และนำผลการศึกษามาใช้ อันที่จะสร้างประโยชน์ ของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการประสาน ความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น การศึกษามาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติสืบไป

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ในประเด็นทั้งด้านกฎหมายและด้านการบริหารรัฐกิจ ที่เกี่ยวกับมาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมว่ามีมาตรการใดบ้าง ที่ต้องศึกษาให้เกิดความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และมุ่งเน้นให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด

การศึกษาเรื่อง "มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม"

มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (2) เพื่อศึกษาโครงสร้างและสภาพปัญหาของการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (3) เพื่อศึกษากฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (4) เพื่อวิเคราะห์มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ประกอบกับการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่มีต่อการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและแสวงหาข้อสรุป ในเรื่องการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธี คือ การศึกษาจากเอกสาร และการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากความคิดเห็นของกลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ข้าราชการและพนักงานราชการ สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม จำนวน 28 ท่าน โดยผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ตามข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความเข้าใจ ในเรื่องการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ปัญหาและอุปสรรคในการประสานความร่วมมือ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม โดยได้แยกเป็นประเด็นคำถามย่อย เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้ให้สัมภาษณ์มากยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในความครอบคลุมข้อมูล และความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มากยิ่งขึ้นสามารถ สรุปผลการศึกษา มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้ดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 ที่บัญญัติขึ้นมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานต่างๆ รวมถึงภาคประชาสังคมในภาพรวมที่มีอยู่หลายองค์กร ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และภารกิจทางด้านงานยุติธรรมที่กระจัดกระจายอยู่ในความรับผิดชอบของต่างกระทรวงและกรม ซึ่งแต่ละองค์กร มีทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาที่แตกต่างกันออกไป

ตามภารกิจ เพื่อประสาน สนับสนุน วางแผนและกำหนดทิศทางนโยบายให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ในการประสานการบริหารงานยุติธรรม ของชาติให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน และมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบซึ่งทำให้การอำนวยความยุติธรรม

มีประสิทธิภาพและตอบสนอง ต่อความต้องการของสังคม และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติสืบไป

จากการศึกษาในเรื่องมาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม พบปัญหา เรื่องการ ประสานความร่วมมือ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และมีข้อเสนอแนะ ในเรื่องการประสาน ความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านกฎหมาย

การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 ที่กำหนดให้เกิดการประสานความร่วมมือ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การบูรณาการ และประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานต่างๆ รวมถึงภาคประชาสังคม ในภาพรวมที่มีอยู่หลายองค์กร ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และภารกิจทางด้านงานยุติธรรมที่กระจัดกระจาย อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรทรงและกรม ซึ่งแต่ละองค์กรมีทิศทาง และเป้าหมายในการพัฒนา ที่แตกต่างกัน ออกไปตามภารกิจ เพื่อประสาน สนับสนุน วางแผนและกำหนดทิศทางนโยบายให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งเหตุผล ในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการประสานการบริหารงาน ยุติธรรมของชาติ ให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน และ มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งทำให้การอำนวยความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของสังคม และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้เกิดประโยชน์ ต่อประเทศชาติสืบไป

พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2549 มีหลักการสำคัญในการดำเนินการ ในด้านการพัฒนาการบริหารจัดการในการอำนวยความยุติธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบังคับการตามกฎหมายและการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน แต่ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ของศาลและการดำเนินการของหน่วยงาน อิสระตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ และมีกรรมการโดยตำแหน่ง 17 คน คือ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร อัยการสูงสุด เจ้ากรมพระธรรมนูญ ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปราม การฟอกเงิน เลขาธิการคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เลขาธิการ สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

เลขาธิการ เนติบัณฑิตยสภา นายกสภาทนายความ คณบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่า ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน คณบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบัน อุดมศึกษาของ เอกชนทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีจำนวนสามคนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการ สำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นเลขานุการ

โดยที่พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2549 เป็นกฎหมายที่แก้ไข ปัญหาความไม่มีเอกภาพของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเกิดจากแต่ละหน่วยงานต่างมุ่งเน้นภารกิจ และขอบเขต อำนาจหน้าที่ ของตน จนเลยเถิดเป้าหมายหลักในการอำนวยความยุติธรรมคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพให้แก่ประชาชน กฎหมาย ฉบับดังกล่าว ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเชื่อมโยงและประสานการบริหารงาน ยุติธรรมของทุกหน่วยงาน เพื่อให้มีทิศทางที่สอดคล้องส่งเสริมกันและสามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เป้าหมายการดำเนินงานของทุกหน่วยงาน ดำเนินไปในลักษณะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ดีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ด้านกฎหมาย กฎ และระเบียบ ต่าง ๆ เป็นการประสานความร่วมมือในรูปแบบของคณะอนุกรรมการ คณะกรรมการ หรือคณะทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นการร่วมมือกันของทุกหน่วยงานในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นจะได้ปรับแก้กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม ด้านกฎหมาย กฎ และระเบียบนี้ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญมาก เพราะเป็นกฎเกณฑ์ที่สามารถบังคับใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้กับทุกองค์กร นอกจากนี้การวางระเบียบและกลไกต่าง ๆ ในการทำงานที่เกี่ยวกับการประสานความร่วมมือ ของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่บุคลากรจะสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด โดยที่แต่ละหน่วยงานมีกฎหมายเป็นของตนเอง เป็นการควบคุมในการปฏิบัติงาน และมีกฎหมายหลักที่ต้องใช้ร่วมกัน ซึ่งใช้กลไกของรัฐ คือ กฎหมายเป็นเครื่องมือในการควบคุม จัดการคดี อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้การบริหารราชการ ของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความยุติธรรม และเกิดความสงบสุขในประเทศชาติ

โดยปัญหาด้านกฎหมาย คือ ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจ ในพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 รวมทั้งขาดการ พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ให้เื้อต่อการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ควรให้ความสำคัญกับพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เพื่อให้เกิด ความเชื่อมโยงและความร่วมมือในการประสานการบริหารงานยุติธรรมของชาติให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน และมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การอำนวยความยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อ ความต้องการของสังคม

2. ด้านบริหารธุรกิจ สามารถแบ่งเป็นประเด็นย่อยได้ 11 ประเด็น สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านองค์กร

การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีความเป็นอิสระจากกันมาก มีการแบ่งแยกอำนาจของหน่วยงานตามกฎหมาย และมีการบริหารงานเป็นของตนเอง หน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม จึงมีความแตกต่างในด้านโครงสร้าง เนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยงาน มีความติดขัด กับโครงสร้าง ภารกิจ และหน้าที่ของตนเอง เมื่อภารกิจแตกต่างจึงทำให้มุมมองต่างกันไปด้วย ฉะนั้น การประสาน ความร่วมมือของ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ เพื่อลดปัญหา และข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และควรสร้างความตระหนักให้หน่วยงานต่าง ๆ เห็นถึงความสำคัญ ของการประสาน ความร่วมมือ โดยจัดตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการ คณะทำงาน เพื่อร่วมประชุมและให้ข้อคิดเห็น ซึ่งอาจทำเป็นบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือร่วมกัน (MOU) ระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การทำงานมีจุดมุ่งหมาย เดียวกัน และเกิดประโยชน์สูงสุด

โดยปัญหาด้านองค์กร คือ การประสานงานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ขาดระบบ และความต่อเนื่อง ทำให้การสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหรือสนับสนุนการดำเนินงาน ระหว่างกัน ไม่อาจเป็นจริงได้ รวมทั้งโครงสร้างของหน่วยงานมีขนาดใหญ่ ขั้นตอนการบังคับบัญชาหลายระดับชั้น ต้องใช้เวลา ในการติดต่อประสานงาน อีกทั้งขาดหน่วยงานกลางรับผิดชอบในการประสาน สนับสนุน กำหนดทิศทางนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินภารกิจของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมให้ไปสู่ จุดมุ่งหมายเดียวกัน ในการอำนวย ความยุติธรรมให้แก่ประชาชน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านองค์กร ควรจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของกระบวนการยุติธรรมทำหน้าที่ประสานข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ทำให้สามารถประหยัดกำลังคน บุคลากร และเวลาในการค้นหาข้อมูลข่าวสาร โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติงาน เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และควรมีการวางโครงสร้างระบบงานยุติธรรมให้เกิดความเป็นเอกภาพจะทำให้ การประสานความร่วมมือ ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านความโปร่งใส

ความโปร่งใสภายในหน่วยงานเป็นเรื่องที่จะทำให้การทำงานของหน่วยงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยต้องสามารถตรวจสอบได้ ถ้าไม่มีความโปร่งใสประชาชนก็ไม่เกิดเชื่อมั่น ความโปร่งใสเป็นตัวร่วมให้หน่วยงาน ต่าง ๆ มีแนวทางในการทำงานร่วมกัน และเป็นตัวที่ทำให้มีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม ในแง่ของหลักการและวิธีการ โดยไม่มีหน่วยงานไหนได้เปรียบเสียเปรียบ คนได้เปรียบคือประชาชน ภารกิจหลักคือบริการประชาชน และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงาน

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

ให้สามารถตรวจสอบได้ทุกเรื่อง ตามหลักธรรมาภิบาลโดยส่งเสริมและสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

โดยปัญหาด้านความโปร่งใส คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ให้ความสำคัญในเรื่องความโปร่งใส เท่าที่ควร และขาดความเข้าใจในเรื่องความโปร่งใส

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านความโปร่งใส ควรมีสรางความเข้าใจในเรื่องความโปร่งใสให้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะนำไปสู่ความโปร่งใส ในการปฏิบัติงาน หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งนอกจากจะครอบคลุม เรื่องความชัดเจนไปแล้วยังเกี่ยวพันกับความคุ้มค่า และการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรให้เหมาะสมกับภาระงาน ของแต่ละหน่วยอย่างแท้จริงด้วย

2.3 ด้านความคุ้มค่า

การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะสามารถลดความซ้ำซ้อน และเกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ เวลาและสถานที่ เช่น การบูรณาการก่อสร้างอาคารของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ร่วมกันก่อให้เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และประหยัดเวลา ในการเดินทางมาติดต่อราชการ

โดยปัญหาด้านความคุ้มค่า คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังมีภารกิจหรือโครงการ ที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนกัน เนื่องจากขาดการประสานความร่วมมือที่ดี

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านความคุ้มค่า ควรมีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมในด้านการก่อสร้างอาคารบูรณาการของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในส่วนภูมิภาคให้ครอบคลุมและทั่วถึง

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันไม่มีฐานข้อมูลการวิจัยเรื่องต้นทุนในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม และยังมองไม่เห็นเป็นรูปธรรม ควรทำฐานข้อมูลความคุ้มค่า แต่ละด้านให้ชัดเจน เช่น ตั้งแต่คดีเกิดจนถึงที่สุดต้นทุนเท่าไร และคดีที่ไม่จำเป็นก็ไม่ต้องเข้ามาในกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก เป็นเรื่องของการใกล้เคียงตามกรอบพระราชบัญญัติการฟ้อง การระงับข้อพิพาท ทำให้เกิดความคุ้มค่าในกระบวนการยุติธรรม

2.4 ด้านความชัดเจน

ความชัดเจนเป็นเรื่องที่สำคัญ และในปัจจุบันการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีความชัดเจนพอสมควร และควรมีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มมากขึ้น

โดยปัญหาด้านความชัดเจน คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดความชัดเจน ในการปฏิบัติงาน ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านความชัดเจน หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีความชัดเจนในเชิงนโยบาย เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ก่อให้เกิดความชัดเจนทางด้านบทบาท ภารกิจ การแบ่งแยกอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน โครงการที่มีลักษณะ คล้ายกัน มีเป้าประสงค์เดียวกัน หน่วยงานควรร่วมมือประสานงานกัน โดยจัดประชุมและสัมมนาร่วมกันเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์และเป้าหมายเดียวกัน

2.5 ด้านการมีส่วนร่วม

การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรกำหนดให้มีส่วนร่วมตั้งแต่รากหญ้าจนถึงรากแก้ว ปัจจุบันหน่วยงานมีการสนับสนุนให้ ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต้องอาศัยการมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดทิศทาง ของกระบวนการยุติธรรม

โดยปัญหาด้านการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังไม่มากเท่าที่ควร

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ด้านการมีส่วนร่วม ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมซึ่งประชาชน จะเป็นตัวจักรหนึ่งที่เร่งให้ทุกหน่วยงานต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ รวมถึงผู้บังคับบัญชา มีส่วนสำคัญที่จะต้องเน้น ให้ความสำคัญ เห็นความสำคัญของการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และควรเน้นการพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากรเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการระดมความคิดเห็น และการมีส่วนร่วม จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความพึงพอใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นเรื่องดีที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องจะได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ต่อเมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การมีส่วนร่วม โดยการเปิดโอกาสให้บุคลากร ในหน่วยงานมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจมากขึ้น

2.6 ด้านบุคลากร

กระบวนการยุติธรรมมีความหลากหลายของบุคลากร เนื่องจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีความแตกต่างกัน ในด้านภารกิจส่วนใหญ่ จึงควรสร้างมาตรฐานกลางของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ว่าควรมีค่านิยม และทัศนคติร่วมกัน เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในเรื่องทัศนคติในการปฏิบัติงาน และควรมีแผนการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน ทั้งองค์ความรู้ เสริมสร้างทักษะ สร้างความชำนาญงานเฉพาะด้าน เพื่อนำความรู้ ที่ได้รับมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่องค์กร

โดยปัญหาด้านบุคลากร คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้เกิดการถ่ายเทของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไปยังหน่วยงานที่มีสถานภาพและผลตอบแทนที่สูงกว่า

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมด้านบุคลากร คือ ควรมีการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม อาจใช้วิธีการอบรมโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะทำให้บุคลากรปรับกระบวนทัศน์หรือความคิดตนเองซึ่งจะทำให้บุคลากร มีแนวคิดในเรื่องการ ประสานความร่วมมือดียิ่งขึ้น และควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้เรียนรู้งานในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้งานและปัญหาอุปสรรคของอีกหน่วยงาน และก่อให้เกิดประโยชน์ในภาพรวม ของกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้นหน่วยงานควรจัดให้มีฝึกอบรมร่วมกันระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากร เพื่อเป็นแรงผลักดันที่สำคัญให้กับหน่วยงานก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ เกิดแนวคิดในการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อไป

2.7 ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยควรมีหน่วยงานกลางในการพิจารณาคำขอและ เป็นเจ้าภาพหลัก ในการดำเนินงาน เห็นได้ชัดเจนในเรื่องของงบวิจัย ปัจจุบันได้รับการยอมรับและมีความชัดเจน คือ สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเป็นฝ่ายเลขานุการให้หน่วยงานในระดับกระทรวง โดยการของงบวิจัย ต้องยื่นคำขอผ่านสำนักงานกิจการยุติธรรม และมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยมีการให้คะแนน มีกรรมการระดับกระทรวงพิจารณาแบ่งเกรด เพื่อนำไปของงบประมาณกับสภาวิจัยแห่งชาติต่อไป ประกอบกับแนวคิดของสำนักงาน ก.พ.ร. ในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีต้องมีศูนย์บริการร่วม ทำให้เกิด Service link ศูนย์บริการร่วม

เพื่อให้มีการส่งคำขอ และการรับคำขอ ซึ่งบางเรื่องประชาชนไม่ต้องไปติดต่อโดยตรงกับหน่วยงาน ซึ่งเป็นการสร้างศูนย์ บริการร่วมของกระบวนการยุติธรรม

โดยปัญหาด้านงบประมาณ คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการประสานความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้งบประมาณในกระบวนการยุติธรรมไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านงบประมาณ ควรมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการของข้อมูล เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณได้ โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดสรรงบประมาณต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณางบประมาณแยกตามความจำเป็นเร่งด่วน ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ก่อให้เกิดการประหยัดงบประมาณ และหากมีการประสานงานในเรื่องงบประมาณที่จะดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมของการพัฒนางานด้านกระบวนการยุติธรรมได้ และก่อให้เกิดการวางแผน อย่างเป็นระบบ

2.8 ด้านเวลา และสถานที่

การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดการประหยัดเวลา และสถานที่โดยปัญหาด้านเวลาและสถานที่ คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการประสานความร่วมมือในการบูรณาการด้านต่าง ๆ ทำให้ประชาชนใช้เวลาในการติดต่อราชการนาน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ด้านเวลา และสถานที่ควรมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดการ บูรณาการของข้อมูล เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้ประหยัดเวลา และงบประมาณ

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความคุ้มค่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเวลาและสถานที่ นั่นคือ การบูรณาการก่อสร้างอาคารของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมส่วนภูมิภาค ซึ่งสามารถตอบคำถามได้ทั้งความคุ้มค่า บุคลากร งบประมาณ เวลาและสถานที่ได้ ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งรัฐและประชาชน

2.9 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ควรให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยให้มีการ เชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมถึงการใช้ข้อมูลดังกล่าวร่วมกัน ระหว่างหน่วยงาน ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยปัจจุบันได้มีแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม มียุทธศาสตร์

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

ที่มุ่งหมายให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการ ข้อมูลและสามารถสนองการให้บริการกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การที่ไม่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านข้อมูลที่สามารถ เชื่อมต่อได้โดยตรงของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งขาดความเชื่อมโยงร่วมกัน ซึ่งเป็นการปฏิบัติงาน ที่ซ้ำซ้อนและล่าช้า ทั้งเวลา กำลังคน และงบประมาณ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ควรให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรม รวมทั้งควรมีการสนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยและเท่าเทียมกันทุกหน่วยงาน

2.10 ด้านวัสดุ และครุภัณฑ์

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความพร้อมไม่ทัดเทียมกัน ทำให้หน่วยงานที่ขาดความพร้อมมีความล่าช้าในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดวัสดุและครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน

โดยปัญหาด้านวัสดุและครุภัณฑ์ ได้แก่ ทรัพยากรที่สนับสนุนการปฏิบัติงานความไม่เท่าเทียมกันของงบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ส่งผลต่อการประสานความร่วมมือโดยตรง โดยเฉพาะระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งปัจจุบันปฏิเสธ ไม่ได้ว่ามีความสำคัญอย่างมากในการปฏิบัติงานทุก ๆ ด้าน แต่ในบางหน่วยงานขาดความพร้อมในเรื่อง คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรสาร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ถ้าหลังไม่ทันสมัยทำให้การประสานงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ด้านวัสดุและครุภัณฑ์ ควรให้การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.11 ด้านการติดตามประเมินผล

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีการพิจารณาถึงระบบติดตามประเมินผล การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการติดตามในเรื่องการประสานความร่วมมือในโครงการ แผนงานหรือภารกิจหนึ่งๆ นั้น สำเร็จออกมาเป็นรูปธรรมอย่างไร มีประโยชน์หรือมีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

โดยปัญหาด้านการติดตามประเมินผล คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการประเมินผลอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรมในเรื่องการประสาน ความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมด้านการติดตาม ประเมินผล หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีการติดตามและประเมินการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้นการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ควรมีการวิจัยค้นคว้าร่วมกันถึงปัญหาและอุปสรรค เพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทาง แนวนโยบายในด้านต่าง ๆ โดยให้คำนึงถึงการให้บริการแก่ประชาชนเป็นที่ตั้ง โดยให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีส่วนร่วม เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในลักษณะเบ็ดเสร็จในจุดเดียวกัน

จากการศึกษามาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านกฎหมาย

ควรดำเนินการผลักดันให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 และสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติดังกล่าวให้กับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และควรจัดให้มีประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อร่วมกัน แก้ไขปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องในด้านกฎหมาย เพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน และนำเสนอกฎหมายต่อรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของกฎหมายนั้น หากเป็นปัญหาอุปสรรคในเรื่องกฎระเบียบ คำสั่ง ก็แก้ไขกฎระเบียบหรือคำสั่งที่เป็นอุปสรรค เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

2. ด้านบริหารธุรกิจ

2.1 ด้านองค์กร ควรจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของกระบวนการยุติธรรม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติงาน และทำให้การประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านความโปร่งใส ควรมีสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องความโปร่งใสให้กับผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมให้มากยิ่งขึ้น

2.3 ด้านความคุ้มค่า ควรมีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมในด้านการก่อสร้างอาคารบูรณาการของหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในส่วนภูมิภาคให้ครอบคลุมและทั่วถึง

2.4 ด้านความชัดเจน ควรมีความชัดเจนในเชิงนโยบาย เพื่อการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

มาตรการประสานความร่วมมือของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม

2.5 ด้านการมีส่วนร่วม ควรส่งเสริมให้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและประชาชน เข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

2.6 ด้านบุคลากร ควรมีการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม อาจใช้วิธีการอบรม ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีแนวคิดในเรื่องการประสานความร่วมมือดียิ่งขึ้น และควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างหน่วยงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและเกิดการเรียนรู้งานในด้านต่าง ๆ

2.7 ด้านงบประมาณ ควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลงบประมาณของกระบวนการยุติธรรมโดยตรง ซึ่งพิจารณาตามความจำเป็นเร่งด่วน ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.8 ด้านเวลา และสถานที่ ควรมีการทำงานที่ข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการของข้อมูล เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้ประหยัดเวลา และงบประมาณ

2.9 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นตัวช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งควรมีการสนับสนุน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยและเท่าเทียมกัน ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

2.10 ด้านวัสดุ และครุภัณฑ์ ควรให้การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.11 ด้านการติดตามประเมินผล ควรมีการติดตามและประเมินผลการประสานความร่วมมือของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

2.12 ด้านการวิจัย ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการประสานความร่วมมือแนวลึกเฉพาะด้านเพื่อให้ทราบถึงวิธีการประสานงานในแต่ละด้านอย่างลึกซึ้ง

2.13 ด้านผลตอบแทน ควรเพิ่มค่าตอบแทนและสวัสดิการอย่างเหมาะสม เพื่อจูงใจให้ผู้นมีความรู้ ความสามารถเข้าสู่ระบบงานยุติธรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

